אינו עובר עליו ומותר. פירש בקונטרס דמותר אם נשלו משום דמלב שמוטה דרבנן הוא והאי כיון דאבלע ולא פירש אפילו איסורא דרבנן ליכא משמע שרוצה להעמיד כולה שמעתתא דכחל לגלי דאי לקדרה אחאי מותר הא יצא חלב וחזר ונבלע וכן פירש לקמן בהדיא גבי זויקו לה כחלי דפריך והא נשלו קתני בדיעבד ופירש בקונטרס והא ולאי בגלי הוא מדקתני מותר דאי בקדרה אחאי מותר הא יצא החלב וחזר ונבלע ולקמן בתר שמעתתא דכבד פי' בקונטרס והלכות כחל כבר אמרנו למעלה דלגלי בעי קריעה שמי יא) ולא ערב ואי לא קרעו מותר כלישנא קמא דרב דהא מנא כווותיה ולקדרה קורעו שמי וערב וטחו בכותל ומה שכתוב בספרים בפ' גיד הנשה (לעיל דף נז:) כחל עצמו אסור היכא דלא קריעה ובשליה בהדי בשרא ל"ג ליה דאפי' נשליה לחודיה אסור לפירוש הקונטרס לפי שפירש וחזר ונבלע ומיהא גם לפירוש הקונטרס היכא דאיכא ס' במיס שנתבטל בהן הכחל לא היה נאסר הכחל היכא שנשלו לחודיה לפי שהחלב הנפלט נתבטל במיס אבל היכא דנשלו עם בשר אסור משום טעם בשר הנבלע בחלב שבכחל וכן יש ספרים דגרסי בסמוך כחל שבשלו בחלבו מותר היכא דנשליה לחודיה בלא בשר ויש להעמידו לפירוש הקונטרס שיש במיס ששיש כדפרישית שמתבטל בהן חלב היוצא מן הכחל: **הא** איסורא איכא. ופ"ת לפירוש הקונטרס דלמא הא איסורא איכא לקדרה אבל בגלי מותר וי"ל דא"כ ה"ל למתני דאם לא קרעו מותר דהוי קדום ומסתמא הוה מוקמינן ליה בגלי: **לב** הוא דבעי קריעה אבל כחל לא בעי קריעה. ופ"ת אדרבה דוק מינה איפכא אינו עובר עליו הא איסורא איכא כדדייק לעיל דהכא לא שייך למימר אידי דבעי למימר בסיפא דקאמר לעיל וי"ל דדלמא אידי דקתני במתניתין ואינו עובר עליו נקט נמי בברייתא הכי: (ב) **הא** כחל לא בעי קריעה. מדלא קתני קורעו לאחר בשולו והוה מוקמינן לה בגלי דקתני גבי לב ופ"ת ומאי קסבר אי מהניא ליה קריעה אחר בשול אמאי מותר בלא קריעה יותר מקודם בשול דצריך קריעה ואי לא מהניא ליה קריעה היכי מייתי סייעתא לרב מהך ברייתא מדלא קתני קורעו לאחר בשולו הא אין קריעה מועלת לו כלום לאחר שנתבשל וי"ל דודאי ס"ד דמועלת לו קריעה לאחר בשולו והא דקאמר רב ואינו עובר עליו ומותר בלא קריעה במבושל ומאי קורעו הייגו משום דכי נתבשל כבר פלט במקצת אבל אי שיש לו רוב חלב בעי קריעה: **דלמא** לב הוא דבעי ליה בקריעה. פירוש משום דשיע ולא בטל אפילו לקדרה או בגלי משום דכבולעו כך פולטו כמסקנא דפסחים (דף עד:) אבל כחל לא בעי ליה בקריעה אפילו בגלי משום דכבולעו כך פולטו לא שייך בשאר איסורים אלא בדם לחודיה: **נדה** דם טוהר. בסלוק של פרשת פרה יסד ר' אליעזר הקליר מן הדם עטוף הדם מטומאת נדה (אבה) טהרת בתולי אבה ומאשת איש יפת תואר בעינן למיכל בשרא בחלבא אמר להו רב נחמן לטבחי זויקו לה כחלי והאנן תנן קורעו ההוא לקדרה והא קתני שבשלו דיעבד אין לכתחלה לא ה"ה דאפי' לכתחלה יא) ואיידי דקא בעי למיתנא סיפא קבה שבשלה

אמר רבי זירא אמר רב "אינו עובר עליו ומותר והא אנן תנן אינו עובר עליו מיעבר הוא דלא עבר הא איסורא איכא בדין הוא דאיסורא נמי ליכא ואיידי יב)דבעא למיתנא סיפא הלב קורעו ומוציא את דמו לא קרעו אינו עובר עליו התם מיעבר הוא דלא עבר הא איסורא איכא תנא נמי רישא אינו עובר עליו לימא מסייע ליה יג)הכחל קורעו ומוציא את חלבו לא קרעו אינו עובר עליו הלב קורעו ומוציא את דמו לא קרעו יד)קורעו לאחר בשולו ומותר לב הוא דבעי קריעה אבל כחל לא בעי קריעה דלמא לב הוא דסגי ליה בקריעה אבל כחל לא סגי ליה בקריעה ואיכא דאמרי א"ר זירא אמר רב אינו עובר עליו ואסור לימא מסייע ליה אינו עובר עליו מיעבר הוא דלא עבר הא איסורא איכא בדין הוא דאיסורא נמי ליכא ואיידי דבעא למיתנא סיפא הלב קורעו ומוציא את דמו לא קרעו אינו עובר עליו דהתם מיעבר הוא דלא עבר הא איסורא איכא תנא נמי רישא אינו עובר עליו ת"ש הכחל קורעו ומוציא את חלבו לא קרעו אינו עובר עליו הלב קורעו ומוציא את דמו לא קרעו קורעו לאחר בשולו ומותר לב הוא דבעי קריעה אבל כחל לא בעי קריעה דלמא לב הוא דסגי ליה בקריעה אבל כחל לא סגי ליה בקריעה תניא כלישנא קמא דרב טו)כחל שבשלו בחלבו מותר טז)קבה שבשלה בחלבה אסור ומה הפרש בין זה לזה זה כנום במעיו וזה אין כנום במעיו כיצד קורעו אמר רב יהודה יז)קורעו שתי וערב וטחו בכותל א"ל ר' אלעזר לשמעיה קרע לי ואנא איכול מאי קמ"ל מתניתין היא יח)הא קמ"ל דלא בעינן שתי (פ) וערב וטחו בכותל יט)אמרה ליה ילתא לרב נחמן מכדי כל דאסר לן רחמנא שרא לן כוותיה אסר לן דמא שרא לן כבדא נדה דם טוהר חלב בהמה חלב חיה חזיר מוהא דשיבוטא גירותא לישנא כ)דכוורא אשת איש גרושה בחיי בעלה אשת אח יבמה כותית יפת תאר בעינן למיכל בשרא בחלבא אמר להו רב נחמן לטבחי זויקו לה כחלי והאנן תנן קורעו ההוא לקדרה והא קתני שבשלו דיעבד אין לכתחלה לא ה"ה דאפי' לכתחלה כא)ואיידי דקא בעי למיתנא סיפא קבה שבשלה

אמר רב אינו עובר עליו. מדלאורייתא ומותר לכתחלה באכילה אם נשלו ולא אמרינן אסור מיהא מדרבנן דהא אפילו נפחתו ממנו ויצא אמרינן לקמן (דף קיא.) אבל שמוטה מדרבנן הוא והאי כיון דמובלע ולא פירש אפי' איסור דרבנן ליכא: **דהפס מיעבר הוא דלא עבר.** ללקות דאין בו כזית: **הא איסורא איכא.** דאין איסור אסור מה"ת יב): **הא כחל לא בעי קריעה.** לאחר הבישול מדלא תנא ביה לא קרעו קורעו לאחר בשולו: **דלמא.** משום הכי לא תנייה משום דלב הוא דסגי ליה בקריעה דלאחר בשול משום דבשעת בשול לא בלע דשיע: **אבל כחל.** שהוא רך כבר נבלע בו החלב ע"י בשול ולא סגי ליה בו בקריעה: **קבה.** של טלה או של עגל שיונקים החלב לתוך קבתן: **זה כנום במעיו.** ומשילא מדאי הבהמה חלב הוא וכחל אינו כנום במעיו אלא יצא מדאי הבהמה בחייה ולא נאסף אלא מובלע בבשר הוא ולא בא לכלל חלב ומיהו לכתחלה בעי קריעה מדרבנן: **ועמו בכותל.** כובשו בידיו לכותל כדי שיסחט חלבו: **קרע לי.** כחל קודם שנבלע ואתא לאיכול: **מפגיפין היא.** דקורעו מתחלתו ומותר: **הא קמ"ל.** קריעה בעלמא קא"ל או שמי או ערב לפי שהחלב הנוטף יוצא למטה ומשילא והרי הוא חלב לא חזר ולא בעי שתי וערב אלא לקדרה דהתם ודאי צריך להוציא כולו מתחלה לפי שבכהוא יוצא הרי הוא חלב גמור וחזר ומתבשל עמו ודקתני לעיל שבשלו מותר בגלי קאמר דגלי נמי קרי בשול דכתיב בדברי הימים (ב לה) ויבשלו (את) הפסח: **יצפ.** אשתו: הכבד כולו דס יג)הוא קרוש טעם דס לו: **דס עוסר.** של בהולין ושל ימי טוהר של יולדת: **מוח.** של דג ששמו שיבוטא טעמו כטעם מחזיר: **גירוסא.** עוף טמא הוא יד): **לישנא דכוורא.** יש לו טעם גירותא: **אסר לן אשה איש שרא לן גרושה.** ואע"פ שבעלה חי: **בעינא למיכל בישרא בחלבא.** ומה אמלא היתר דוגמתו: **זויקו.** שפודו. תנו לה כחל בשפוד: **והא אנן קורעו הכא הוא לקדרה.** דכי נפיק מיניה הוי חלב שחוטה וכי הדר ומיבלע ליה אסר ליה. ודקתני לא קרעו אינו עובר עליו רב נחמן סבירא ליה כלישנא בתרא דרב וכריתא מוקי לה בגלי דכתיב ויבשלו (את) הפסח בדברי הימים:

והא

עין משפט
נר מצוה

סג א מיי' פ"ט מהל' מאכלות אסורות הלי' יב סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד סי' 5 סעיף ח:
סד ב מיי' פ"ו שם הלי' ו סמג לאוין קלו וטש"ע שם סי' עב ס"ב לא פסק כן:
סה ג עיי' מ"ש הרי"ף דהסיגא נשנית קודם חורב וכן פסקו המיי' פ"ט שם הלכה טו ועי"ש וסמג לאוין קמח וטוש"ע י"ד סי' מז סעיף ט:
סו ד ה מיי' שם הלכה יב סמג שם טוש"ע י"ד סי' 5 סעיף ח:

רבינו גרשום

לימא מסייע ליה לרב. דהה אינו כנוס במעיו כלומר הכחל אינו כנוס (ואינו) [אלא] בולע אבל קיבה כיון דחלב כנוס בקיבה בולעת: אי נמי לקדירה. כלומר דאי קורעו אפי' לקדרה מותר: דשיבוטא. מין דג: גירותא. עוף טמא: דם טהור כלומר כל מה שרואה אשה בכל ימי טהרה טהור: זויקו לה כחלא כלומר שפדו לה כחלא וצלו לה דדמי כבישול בשר בחלב: והא קתני שבישלו דיעבד אין כו' כלומר אפילו קורעו דיעבד אין לכתחלה לא ודאיך אמר רב נחמן ההוא לקדרה כלומר קורעו אפי' לכתחלה:

מסורת הש"ס

א) [שבת ל. ופ"נ], ב) [מוספתא פ"ח ה"כ], ג) [מוספתא פ"ח ה"ג], ד) נ"ל לי נתי לקדירה, ה) [עי' תוס' מ"ק יז. ד"ה כוורא], ו) [שבת ל. וש"נ], ז) [לעיל נח.], ח) נ"ל קרוס הוא טעם, ט) [כלאיתא לעיל סב:], י) [עי' כ"י סי' 5 ד"ה ומ"ש לגלי לריך], כ) נ"ל הבשר נמנס בחלב מהר"ם,

הגהות הב"ח

(פ) גמ' הא קמ"ל דלא בעינן שתי וערב. נ"ב עי' ברי"ן: (ב) תוס' ד"ה הא כחל לריך לכתחיל אבל כחל וכו' והא דקאמר רב דאין: (ג) ר"ה הכוא וכו' אם יש בה נותן טעם בקדירה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com